

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

Index Capitvm Et Qvaestionum, qu[a]e in hoc libello continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

I N D E X
C A P I T V M
E T Q V A E S T I O -
num, quę in hoc libello
continentur.

C A P V T P R I M V M.

*De Institutione & Necessitate
Confessionis.*

Q V A E S T I O N E S.

- I. Quęstio. Vtrum Confessio Sacramentalis ab
Ecclesia sit instituta. Folio 1
- II. Si non ab Ecclesia, à quo igitur instituta
sit Confessio. 2
- III. An non verba illa, ligandi & soluendi,
remittendi & retinendi, de Fide po-
tius, quàm criminum disquisitione in-
telligenda sint. 6
- IIII. Quid respondendum iis sit, qui eò, quòd
Christus nullibi secretam peccatorum
Cõfessionem expressis & disertis ver-
bis præceperit; Christianos nequaquã
ad eam alligandos esse contendunt. 7
- V. Vtrum Confessio secreta peccatorum
b exem-

Index Capitulum

- exemplum & testimonium habeat in
Scripturis. Fol. 9
- VI.** Si lex DEI sit auricularis Confessio; quæ
ausus fuerit Nectarius Cōstantinopoli
eam refigere, ac conuellere. 9
- VII.** Cur Chrysoftomus, tam S. Episcopus,
Confessionem auricularem, suo tem-
pore non seruârit, si à Christo sit in-
stituta. 10
- VIII.** An non Iacobus, scribens: Confitemini
alterutrū peccata uestra; potiùs quàm
Christus, Sacramentalem Confessio-
nem instituerit. 11
- IX.** Vtrū obligatio confitendi, vocaliter
Sacerdotibus, sit de iure Diuino, an so-
lo humano. 12
- X.** Vtrū sit de necessitate salutis, Sacer-
dotibus confiteri. 14
- XI.** Cùm Christus in Euangelio Decalogi
quidem; nullibi autem Sacramenta-
lis Confessionis mentionē faciat, quo-
modò tanquàm necessaria ad salutem
requiratur. 15
- XII.** Cùm DEVS per Prophetam palàm p-
nuntiet, se, quacunque hora peccator
ingemuerit; iniquitatū eius nolle re-
cordari: cur insuper à contrito, Cōfēs-
sio peccatorum, tanquàm necessaria ad
salutem requiratur. 15
- XIII.** V. Confessio aded necessaria sit ad salu-
tem

& Questionum.

tem, sicut Baptismus; ita, vt nunquam
liceat illam omittere. Fol. 16

- XIIII. V. semper in Ecclesia Catholica, à tēpo-
ribus Apostolorū, Confessio peccato-
rū tam necessaria fuit habita, vt sine ea
adultis non remittatur peccatum. 16
- XV. V. Cōfessio etiā necessāria fuerit de iure
naturali, aut scripto, ante Euāgeliū. 23
- XVI. Vtrūm Confessio omnibus hominibus
necessaria sit. 24
- XVII. Quānam aetate præceptum Confessio-
nis cœperit obligare. 26
- XVIII. Cū homo nō statim post vsum ratio-
nis teneatur sumere Eucharistiā; quo-
modò statim post vsum rationis obli-
getur præcepto Confessionis. 27
- XIX. V. teneat homo, cū peccauit, illud pecca-
tū statim, & sine omni mora cōfiteri. 27
- XX. V. teneatur homo de iure Diuino in
articulo mortis confiteri. 29
- XXI. V. teneatur homo iure Diuino, articulo
mortis seu necessitatis secluso, cre-
brius confiteri in vita. 30
- XXII. Quando teneatur homo iure humano
confiteri. 30
- XXIII. Nunqd, qui legitima caussa impeditus,
non cōmunicauit in Paschate, tenea-
tur postea ad Communicationem. 31
- XXIIII. V. teneatur homo de iure Diuino, ante
perceptionē Eucharistiæ cōfiteri. 31
- XXV. Vtrūm teneatur homo tā ante receptio-
nem

Index Capitum

- nem aliorum Sacramentorum, quam
Eucharistia, confiteri. Fol. 31
XXVI. Vnde constat, quod Confessio magis re-
quiratur ante Eucharistiam, quam alia
Sacramenta. 32
XXVII. Vtrum possit Papa vel Concilium in
praecepto Confessionis dispensare. 32

C A P U T II.

De Confessionis Definitione & Materia.

QVÆSTIONES.

- I.** Quæstio. Quot modis verbum Confessionis
in Scripturis accipiatur. Fol. 33
II. Quotuplex sit peccatorum Confessio. 33
III. Quænam dicatur interior Confessio. 34
IIII. Vtrum hæc interior Confessio peccato-
rum propria sit Christianorum. 34
V. Interior hæc Confessio, quæ fit soli
DEO, etiam utilis sit & necessaria. 35
VI. Cur DEVS, qui nihil ignorat, Confes-
sionem nostram requirat. 35
VII. Nunquid veteres Doctores hanc inte-
riorem Confessionem peccatorum, quæ
soli DEO fit, etiam exegerint à pœnitentibus. 36
VIII. Quoties interior & mentalis peccatorum
Confessio soli DEO fieri debeat. 37
IX. Quæ-

& Questionum.

- IX. *Quanam sit soli DEO confitendi ratio & modus.* Fol. 38
- X. *Paulò clarior modi istius, quotidie sub nocte in seipsum inquirendi, & deinde DEO confitendi, explicatio.* 38
- XI. *Annón Confessio illa interior peccatorum ad DEVM, cum sine intermissione, vel quotidie saltem, fieri debeat, hoc nomine homini valde molesta futura sit.* 39
- XII. *Vtrum semper fuerit interioris Confessionis ad DEVM frequens vsus in populo DEI.* 39
- XIII. *Quana dicatur Confessio fraterna.* 40
- XIII. *Vtrú Cõfessio fraterna necessaria sit.* 41
- XV. *V. Eadem ratio sit Sacerdotum absoluentium aliquem à peccatis, & fratrum seu priuatorum, sibi inuicem peccata remittentium.* 41
- XVI. *V. Confessio fraterna sit de numero septem Sacramentorum.* 42
- XVII. *Quotuplex sit Cõfessio, quæ fit Presbyteris.* 42
- XVIII. *Quanam publica Confessio fiat voluntariè Sacerdoti.* 42
- XIX. *Quanam publica Confessio fiat coactè Sacerdoti.* 45
- XX. *Quisnam modus in compellendis hominibus ad publicam Confessionem seruandus sit.* 44

b 3

XXI. V.

Index Capitulum

- XXI. Vtrum Confessio, quam frater corripiens à correpto elicit, fit Sacramentalis. Fol. 45
- XXII. Quid fit Sacramentalis Confessio. 45
- XXIII. Quana sit Materia Confessionis. 46
- XXIII. Vtrum teneatur homo peccatum originale, in quo conceptus est, cōfiteri. 46
- XXV. V. Sint peccata, ante Baptismum, cōmissa necessariò confitenda. 46
- XXVI. V. teneatur homo etiam mentis cogitationes prauas confiteri. 47
- XXVII. V. fit de necessitate salutis, peccata venialia Sacramentaliter cōfiteri, quemadmodum mortalia. 48
- XXVIII. V. possit aliquis confiteri peccatū, quod non habet. 49

CAPVT III.

De Qualitate Confessionis.

QVÆSTIONES.

- I. Quæstio. Vtrum sint Confessionis aliquæ conditiones, seu virtutes. 50
- II. Quæ sit conditionum ac virtutum Confessionis vis ac sententia. 50
- III. Vtrum sint illæ conditiones Confessionis pares. 52
- III. V. debeat Confessio sic esse integra, vt poenitens omnia peccata, etiam occultissima cordis, confiteatur. 52
- V. Vtrum

& Quaestionum.

- V. Vtrum sint etiã peccata publica, & ante
teã Sacerdoti nota, eidem necessariò
confitenda. Fol. 55
- VI. Cùm occulta naturæ reuelare, videatur
iuri naturæ esse contrarium, quomo-
dò Cõfessio occultorum peccatorum,
tanquã necessaria ad salutem requira-
tur. 55
- VII. Cùm Dauid testetur, omnium delictorũ
enumerationem impossibilem esse, di-
cens: Delicta quis intelligit? quomo-
dò à pœnitentibus exigì possit. 55
- VIII. An non, dum omnia tam purè confiteri
volumus, nihil misericordiæ Dei igno-
scendũ, relinquere velle videamur. 56
- IX. V. possint ij, qui tam scrupulosè in om-
nium peccatorũ enumeratione occu-
pantur, pacè conscientiæ comparare;
vel via aliqua iudiciũ Dei euadere. 57
- X. Quid faciendum sit, cùm Confessio in-
tegra non est, ex negligenti discussio-
ne conscientiæ pœnitentis.
- XI. Quænam diligentia requiratur ad exa-
minandam conscientiam. 58
- XII. V. teneatur Confessarius pœnitentem
admonere de peccatis, in quibus versa-
tur per errorem, vel inuincibilè igno-
rantiam. 59
- XIII. V. teneatur Confessarius pœnitentem
examinare. 60

Index Capitum

- XIIII. Vtrum teneatur obliuiosus peccata sua scribere, quò eorù in Confessione melius recordari possit. Fol. 61
- XV. V. sint singula peccata, quoad numerù fideliter confitenda. 61
- XVI. V. Teneatur quis illud peccatù in particulari confiteri, cuius post factam ià Confessionem, recordatur se oblitum esse. 62
- XVII. V. sint etiam circumstantiæ peccatorù necessariò confitendæ. 63
- XVIII. V. sint circumstantiæ peccatorum aggrauantes, necessariò confitendæ. 64
- XIX. Quenam dicantur circumstantiæ speciè peccati mutantes. 65
- XX. V. Semper circumstantia loci & temporis inducant nouum peccatum. 66
- XXI. V. Circumstantia personæ necessariò fit confitenda. 67
- XXII. Vtrum circumstantia loci necessariò fit confitenda. 67
- XXIII. Vtrum circumstantia temporis necessariò fit confitenda. 68
- XXIIII. V. liceat eo modo cõfiteri circũstantias peccatorù, quo reuelentur cõsortes. 68
- XXV. Quibus in rebus consistat Confessionis integritas. 69
- XXVI. Vtrù vsqueadè hæc omnia sint necessariã, vt si aliquid horù desit, Confessio nullius fit pretij; & iteranda. 70
- XXVII.

& Quaestionum.

- XXVII. Vtrum possit Confessio diuidi ratione
alicuius damni. Fol. 70
- XXVIII. Vtrum possit poenitens Confessionem
diuidere, ne suum scandalizet Confessa-
rium. 70
- XXIX. Cum apud Iureconsultos tritū sit illud:
Quod utilis scandalum nasci permitti-
tur, quā veritas relinquatur; cur pro-
pter scandalum Confessarij vitandum,
integritas Confessionis, tam seriō prae-
cepta, praetermittatur. 71
- XXX. Quid facto opus sit, si proprio Sacer-
doti nō tenemur eiusmodi scelus pan-
dere. 72
- XXXI. Vtrum etiam venialium peccatorū in-
tegra fieri debeat Confessio. 72
- XXXII. Vtrum, si quis velit confiteri mortalia,
quae olim fuerit legitimè confessus, li-
ceat eorum aliqua reticere. 72
- XXXIII. Vtrum liceat in Confessionibus gene-
ralibus, de peccatis aliās confessis, diui-
dere Confessionem, & aliquod turpe,
dicendo reliqua, subticere. 73
- XXXIII. Vtrum liceat diuidere Confessionem
peccatorum mortalium per obliuionē
omissorū in priori Confessione, quae oc-
currunt in proxima. 73
- XXXV. Vtrum reseruos casus habenti liceat
diuidere Confessionem, ita vt reserua-
ta peccata Superiori, non reseruata ve-
rò inferiori confiteatur. 73
- XXXVI.

Index Capitum

- XXXVI. Si Superior longè absit, & cõmunionis
tempus aduenerit, quid consilij ineun-
dum sit pœnitenti. 74
- XXXVII. Si Superior adsit, & non fuerit tutum
illi confiteri, nec copiam ab soluedi ve-
lit facere inferiori, quomodò sibi con-
sulere pœnitens debeat. 74
- XXXVIII. Vtrùm possit Sacerdos confitens, ne si-
gillum Confessionis alterius reuelet,
peccatum aliquod in Confessione sua
propria reticere. 74
- XXXIX. Vtrùm, si Sacerdos sit Confessionis re-
uelator, liceat eam diuidere. 75
- XL. Vtrùm admittat etiam Confessio diui-
sionem ratione temporis. 75
- XLI. Quid sentiendum sit de Cõfessione ho-
minis obliuiosi; si aliquod omiserit
peccatum, & an sit iteranda. 76
- XLII. Quando pœnitēs legitima de causâ ne-
queat integrè confiteri, quo tempore
teneatur hunc supplere defectū. 77
- XLIII. Vtrùm semper Confessio integra sit &
fructuosa, vt nunq̃ sit iteranda. 77
- XLIIII. Vtrùm cesset etiã certis ex causis sim-
pliciter obligatio confitendi, sicut ob-
ligatio integrè confitendi. 78
- XLV. Vtrùm sit absoluedus, qui in articulo
mortis, vi morbi impeditus, integrè
confiteri non potest. 78
- XLVI.

& Quaestionum.

- XLVI. Vtrùm is infirmus, qui quidem aliqua contritionis signa in genere edit; veruntamen nec voce, nec nutu in particulari aliquod peccatũ exprimere potest, sit absolueudus. Fol. 79
- XLVII. Quomodo Confessio debeat esse secreta. 80
- LXVIII. Vtrùm liceat absenti Sacerdoti per nuntium confiteri. 81
- XLIX. Vtrùm possit quis per interpretem Sacerdoti praesenti confiteri. 81
- L. Vtrùm teneatur interpres, tam arcto vinculo ad Sigillũ Confessionis, quàm Sacerdos. 81
- LI. Vtrùm possit quis scripto confiteri. 82
- LIII. Vtrùm teneatur mutus per scriptũ confiteri. 82
- LIIII. Vtrùm liceat nutu confiteri. 83
- LV. Quonam ritu facienda sit Confessio. 83
- LVI. Vtrùm liceat peccatori simul pluribus Sacerdotibus confiteri. 84
- LVI. Vtrùm satisfaciat quis plenè, & cũ fructu præcepto Ecclesiae de confitendo, qui omnia sua peccata, sed sine poenitentia cordis, Sacerdoti confitetur. 85

Index Capitulum

CAPVT IIII.

De Confessionis Defectibus.

QVÆSTIONES.

- I. *Quæstio.* Vtrum sit abusus aliquis in Confessione. Fol. 86
- II. Vtrum possit Confessio esse vera, integra, valida, & per quam satis fiat Ecclesie præcepto, & nihilominus gratiæ expers. 86
- III. Vnde proueniat Confessionis infirmitas. 87
- IIII. Quibus in casibus Confessio fiat infirma, gratiaque destituatur. 88
- V. Quid requiratur in poenitente, ne infirma sit eius Confessio, & Sacerdotis absolutio inefficax. 89
- VI. Cum attritio bona sit, & à DEO, an sufficiat peccatori ad iustificationem. 89
- VII. Vtrum Confessio infirma cum Absolutione incipiat esse fructuosa, recedente fictione. 90
- VIII. Vtrum Confessio infirma, sic valida sit, ut non sit necessarium iteranda. 91
- IX. Quando, propter Sacerdotis absoluentis defectum, Confessio infirma, & iteranda sit. 91
- X. Absolutio à Confessario excommunicato nominatim denunciato, plane nulla

et Questionum.

- nulla & idè talis Confessio iteranda
fit. Fol. 92
- XI. V. Reddat malitia Confessarij, quem-
admodum excommunicatio, Absolu-
tionem inualidã, ita vt sit iteranda. 92
- XII. V. Cõfessio facta Sacerdoti, qui ignoret
inter lepram, & nõ lepram distingue-
re, inualida fit & iteranda. 93
- XIII. V. Confessio facta quidẽ Sacerdoti, sed
non aduertenti ad peccata confitentis,
valida fit, & iteranda. 93
- XIIII. Quando propter defectum poenitentis
Confessio informis, inualida, & iterã-
da fit. 94
- XV. V. Semper & necessariò diuisa Confes-
sio fit iteranda. 94
- XVI. Vtrum, cum Sacerdos scit, confitentem
peccatum aliquod commisisse, & tamẽ
videt eum illud ex obliuione inculpa-
bili non confiteri; teneatur confitenti
illud in memoriam reuocare. 96
- XVII. V. possit confitens, qui peccatum ali-
quod mortale commisit ex ignorãtia,
putans videlicet, non esse peccatum, et
in eadem ignorantia persistens, illud
non confiteretur, nihilominus absol-
ui. 97
- XVIII. V. Absolutio impensã fictè confitenti
valida fit. 97
- XIX. V. Confessio ob id, quòd confitens Pœ-
nitentia
- b 7 nitentia

Index Capitulum

- nitentia prius iniuncta oblitus est, iteranda fit. Fol. 98
- XX. Vtrum Confessio, cum necessario reiteranda est, particulariter & explicitè repetenda sit, an sufficiat, in genere dicendo: *Cōfiteor me omnia illa cōmississe, quæ olim vobis confessus fui.* 98
- XXI. V. possit Cōfessio peccatorum legitima & valida semel facta, nulla necessitate compellente; sed sua sponte à pœnitente licitè, & cum fructu reiterari. 99
- XXII. Quando Confessio irrita, & iteranda; quando rata & non iteranda sit. 100
- XXIII. Vtrū sint peculiariora quædam vitia, propter quæ suo fructu spoliatur Confessio. 100

CAPVT V.

De Effectibus & Utilitate Confessionis.

QVÆSTIONES.

- I. *Quæstio.* Vtrum liberet Confessio à morte peccati. Fol. 102
- II. Vtrum liberet Confessio aliquo modo à pœna. 102
- III. V. aperiat Confessio Paradisum. 102
- III. Vtrum tribuat Confessio spem salutis. 102
- V. Vtrum

& Questionum.

- V. Vtrum extendat Absolutio Sacramentalis se ita ad peccata oblita, vt virtute eius homo æquè ab oblitis, ac à confessis absoluat. Fol. 103
- VI. Quamnam Confessio peccatorum hominibus (paucis omnia complectendo) adferat vtilitatem. 103
- VII. V. valeat Absolutio Sacramentalis Sacerdotis ad remissionem peccatorum, ita, vt sit actus verè & realiter etiã præstans realem Absolutionem, vel vt declaret duntaxat, pœnitentem iam absolutum. 104
- VIII. Quibusnam locis Scripturæ & rationibus realis hæc peccatorum remissio, quæ fit per Sacerdotes, probetur. 105
- IX. Nunquid SS. Patres, & veteres Doctores Ecclesiæ realem hanc peccatorum remissionem, quæ fit per Sacerdotes, etiam agnouerint & docuerint. 107
- X. Cùm remissionem peccatorum homo in contritione consequatur, quomodò Sacerdotes dicantur peccata remittere. 108
- XI. Cùm nemo tollat peccata, nisi solus DEVS, qui est Agnus tollens peccata mundi, quomodò Sacerdotes in Confessione dicantur hominibus peccata remittere. 110
- XII. Quomodo verum sit Ezechielis dictum: Qua-

Index Capitum

Quacunq; hora ingemuerit peccator, non recordabor peccatorum eius, si remissio peccatorum demum in Confessione à Sacerdote est expectanda. 111

XIII. Cùm Sacerdotes potestatem ligandi realiter, qua possint solutos vinculo exclusionis à regno cœlorum ligare, non habeant, quomodò habere dicantur potestatem soluendi realiter. 111

CAPVT VI.

De Ministro Confessionis.

QVÆSTIONES.

I. Quæstio. Vtrùm Sacerdos tã necessarius minister sit Sacramenti Pœnitentiæ, vt soli ipsi confiteri oporteat, & nõ alij. 112

II. V. Teneatur quispiam in absentia Sacerdotis laico confiteri. 114

III. V. Expediat in necessitate laico confiteri. 114

IIII. V. Possit quis saltẽ venialia peccata laico confiteri, & per eum ab iisdem absolui. 115

V. Vtrùm incurrat laicus absoluens Sacramentaliter, aliquam pœnam Ecclesiasticam. 115

VI. Vtrùm SS. Patres, & veteres Doctores Ecclesiæ, hanc Confessionis audiendę, hoc

& Questionum.

- hoc est, soluendi & ligandi potestatem, etiam solis Sacerdotibus tribuerint. Fol. 115
- VII. Quidnam Sacerdotes post DEVM in remissione peccatorum operentur. 117
- VIII. Vtrum absoluat malus Sacerdos, æquè, vt bonus. 117
- IX. V. possit peccator in articulo necessitatis, & cum alterius idonei copiam non habet, Sacerdoti nominatim excommunicato confiteri. 117
- X. V. possit Sacerdos pro voluntatis libito infontes damnare, & fontes absoluerè. 118
- XI. V. debeat Sacerdos imperfectè dolentè absoluerè. 118
- XII. V. possit Sacerdos pœnitentem, cuius Confessionem nō audiuit, Sacramentaliter absoluerè. 119
- XIII. V. possint Sacerdotes omne peccatum remittere. 119
- XIIII. Cùm Sacerdotes possint omne peccatū remittere, cur Pontifex, & Episcopi sibi aliquos casus reseruent. 120
- XV. Vtrū possit Superior pro arbitrato suo, quosuis casus reseruare. 120
- XVI. Quomodò peccata reseruata, sint confitenda. 121
- XVII. V. possit quilibet Sacerdos vnumquemque

Index Capitum

- que in articulo mortis, à quibuscunq;
peccatis & censuris absoluerè. 121
- XVIII.** Quisnam dicatur articulus mortis. 122
- XIX.** V. teneatur quilibet proprio suo Sacer-
doti confiteri. 122
- XX.** Quisnam fit proprius Sacerdos. 123
- XXI.** V. sint iure Diuino aliqui proprij, an
tantùm positiuo. 123
- XXII.** Vtrùm liceat ex priuilegio & commif-
sione proprij Sacerdotis, alteri confi-
teri. 123
- XXIII.** Vtrùm liceat ex priuilegio Superioris al-
teri confiteri, quàm proprio Sacerdo-
ti. 124
- XXIII.** V. teneatur Parochis suis iterum con-
fiteri, qui religiosis priuilegiatis semel
confessi sunt. 124
- XXV.** V. liceat absq; facultate proprij Paro-
chi laborantis aliquo vitio, ita vt non
fatis tutum fit illi exponere peccatum,
alteri confiteri. 125
- XXVI.** V. liceat ei confiteri, quo cum peccatū
commiffum est. 125
- XXVII.** V. det rati habitio Sacerdoti facultatem
absoluendi. 126
- XXVIII.** V. habentes potestatem eligendi Con-
fessarium, possint legitimè quibusli-
bet confiteri. 126
- XXIX.** Vtrū Parochus, & Curatus vnius Epi-
scopatus, possit sibi subditum audire
in alio Episcopatu. 127
- XXX.**

et Questionum.

- XXX. Vtrum possit curam animarū habens, antequam fit Sacerdos, cōmissionem eligendi Confessarium dare. fol. 127
- XXXI. V. possit excōmunicatus Parochus facere copiam eligendi Confessariū. 127
- XXXII. V. teneatur Parochus subditorum suorum Confessiones, non solum in Quadragesima, sed etiam extra eam, quoties scilicet illi confiteri velint, audire. 127
- XXXIII. Qualisnā Confessarius esse debeat. 129

C A P V T VII.
De Secreto seu Sigillo Confessionis.

QVÆSTIONES.

- I. Quæstio. Quidnam sit Sigillum Confessionis. Folio 130
- II. V. teneatur Sacerdos in omni casu Sigillum Confessionis tenere. 130
- III. Quo iure ad tam strictam Secreti observationem in Confessione Sacerdos teneatur. 130
- IIII. Quomodo naturali iure ad seruandum Secretum Confessionis teneatur Sacerdos. 132
- V. Quomodo iure Diuino teneat Sacerdos ad tenendū Secretū Confessionis. 132
- VI. Vbinam ius Diuinum Secreti in Confessione scriptum legatur. 132
- VII. Quo-

Index Capitulum

- VII. Quomodo iure humano Sacerdos teneatur ad tenendum Secretum Confessionis. Fol. 132
- VIII. An nõ liceat Confessionem reuelare, cū celatio ipsius in præiudicium communitatis cedit. 133
- IX. V. liceat Confessionem reuelare, cū celatio ipsius in magnum tertij præiudicium cedit. 134
- X. V. possit reuelari Confessio, cū celatio ipsius in damnum corporis vel animæ confitentis cedit. 135
- XI. V. liceat reuelare Confessionem, cū celatio ipsius cedit in damnum animæ ipsius Confessarij. 135
- XII. V. teneatur Sacerdos mortē potius optere, quàm vt Secretum Confessionis reuelat. 136
- XIII. Cū ab impletione aliorum multorum DEI præceptorū certis de causis homo saepe excusetur, cur non etiam ex causis magni momenti liceat Sigillū Confessionis frangere. 137
- XIIII. V. sola peccata confessā, an verò etiam reliqua omnia, quamuis non peccata in Confessione audita, tacenda sint. 137
- XV. V. cadant sub Sigillo Cōfessionis etiam peccata committenda, quæ peccator confitetur, sicut commissā. 138
- XVI. Quæ

& Questionum.

- XVI. Quæ sub taciturnitatis obligatione cō-
tineantur. Fol. 138
- XVII. Cum in multis casibus liceat homines
à Confessione reuocare; an non liceat
quoque Cōfessionem eo ipso fine re-
uelare, vt scilicet hac occasione homi-
nes à Confessione reuocentur. 139
- XVIII. Quanam sit pœna reuelantis Confes-
sionem. 140
- XIX. Quidnam Sacerdos respondere debeat
interroganti; an quippiam audiuerit
aliqua de re in Confessione. 140
- XX. V. possit Papa cum Cōfessario dispen-
sare, vt reuelet Confessionem. 140
- XXI. Vtrùm SS. Patres & veteres Doctores
hoc Confessionis secretum etiam do-
cuerint. 141
- XXII. Quidnam & quantum possit Sacerdos
propria autoritate ex Confessione re-
uelare. 141
- XXIII. Vtrùm liceat Sacerdoti ex licentia con-
fidentis reuelare Confessionem. 143
- XXIII. Vtrùm sufficiat consensus quilibet cō-
fidentis ad reuelandā Confessionē. 143
- XXV. Quare licentia confidentis sufficiat ad
reuelationem Confessionis. 144
- XXVI. Vtrùm possit Sacerdos peccatum, quod
quidem ex Confessione, sed tamen
etiam alia via ante, vel post Confes-
sionem

Index Capitulum

- tionem scit, ob causas certas, & sine
licentia confitentis reuelare. fo. 145
- XXVII** Vtrum solus Sacerdos, cui facta est Con-
fessio, an etiam alij audientes, tenean-
tur eam celare. 146
- XXVIII.** Vtrum Sigillum nudi Secreti, quod ali-
cui commissum est, sit necessario celā-
dum. 147
- XXIX.** Nunquamne liceat Sigillū nudi Secreti
reuelare. 147
- XXX.** Quomodo differant Sigillum Secreti
commissi, & Sigillum Confessio-
nis. 148

CAPVT VIII

Continet Modum confitendi DEO. 348

CAPVT IX

*Indicat Modum examinandi conscientiam
ex Decalogo, & peccata Sacerdoti con-
fitendi.* Fol. 162

CAPVT X

*Continet Examen Conscientiæ, ex Septem
peccatis mortalibus.* 191

CA-

et *Questionum.*

CAPVT XI

*Complectitur Precationes aliquot, quibus
pœnitēs, peracta coram Sacerdote suorū
peccatorum Confessione, et accepta Ab-
solutione, salubriter uti potest. fol. 199*

F I N I S.

De Officiis
CAPIT. XII

Complexione Præterea dicitur, quod
quædam præterea dicitur, quod
Præterea dicitur, quod
Præterea dicitur, quod

FINIS

C
I
fer
ge
fi
C
do
Ve
no
ret
re.
Do
ifti
cta
pu
ten